

er fremkommet, men jeg skal dog nøjes med at fremdrage et Par Punkter, der forekomme mig særligt at fortjene Omtale.

Hospitalets Hovedbestemmelse som Universitetets Hospital er vel at være en Undervisningsanstalt; men ved Siden heraf skal det være en Humanitetsanstalt, og dette syncs man særligt i Forslaget fra i Aar ikke tilstrækkeligt at have Øje for. Man foreslår saaledes af Pengehensyn at stryge den ene gynækologiske Afdeling og at nøjes med den, der ligger i samme Bygning som Fødselsstiftelsen. Dette er sandelig ikke humant! Man tænke sig en ugift Kvinde, ung Pige eller Enke, med en Underlivssvulst indlægges i den Bygning, der, som Alverden ved, huser den kgl. Fødselsstiftelse, og under Overakkouchørens Behandling — thi jeg formoder, at man vil drive Økonomien saa vidt at stryge en særlig Plads for en Gynækolog; — efter nogen Tids Forløb forlader hun Bygningen saa slank som nogensinde. Hvem i Alverden vil det lykkes hende at bilde ind, at hun ikke har været der for at føde? Det nytter ikke, at de to Afdelinger siges at skulle være fuldstændigt adskilte, det vil kun give Anledning til, at man tror at kunne indlægges paa Fødselsstiftelsen ad denne mere uskyldige Indgang. Patienten indlægges, hun maa i den første Tid efter Operationen ikke faa Besøg, — hvor let kan det ikke udlægges saaledes, at hun i den Tid har været overflyttet til Fødegangen?

Før jeg forlader Fødselsstiftelsen, maa jeg tillade mig et Spørgsmaal: Hvad forstaas ved »Fødestuer med to Senge«. Det er jo umuligt, at man i sidste Decennium af det nittende Aarhundrede kan drømme om at lade to Fødende dele Værelse, det vilde smage for meget af de fire Fødende i en Seng i Hotel Dieu før Revolutionen. En Kvinde har nok i sine egne Lidelser, naar hun føder; hun bør saavel under som i den nærmeste Tid før en Fødsel være fritagen for at være Vidne til en andens Kval.

En lignende Inhumanitet som at lægge Fødselsstiftelse og gynækologisk Afdeling i een Bygning gjør man sig skyldig i paa et andet Punkt, dog vistnok ikke af pekuniære Grunde men af en misforstaaet Humanitet overfor de Skyldige paa de Uskyldiges Bekostning, idet Patienter, lidende af veneriske Sygdomme og Hudsygdomme, skulle indlægges i samme Bygning.

En anden Mangel, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er det, at Kandidaterne skulle bo i Bygninger, hvor der ligger Patienter. Thi man kan ikke forlange, at den Ro og Stilhed, som bør herske i Nærheden af Sygestuer, altid skal findes paa et Sted, hvor en Mængde unge Mænd bo, det kan ikke være andet, end at der af og til maa være Støj og Spektakel. Den naturlige Udvej er at lade Kandidaterne bo i en særlig Bygning eller i Administrationsbyg-